

forloren; men dersom den Dag kommer, hvor Danmarks Vel staaer paa Spil og der da findes Mand, der træde frem og tør være deres Stemme bekendt i det afgjørende Dieblik, da er der endnu et Haab tilbage, deri ligger Forskjellen. Jeg nægter paa ingen Maade, at den Mand, der ønsker den hemmelige Stemmegivning, kan være en ligesaa retfærdig Mand som den, der ønsker den offentlige Stemmegivning. Herpaa kommer det aldeles ikke an. Men jeg nægter, at den Majoritet, der gaaer ud af en hemmelig Stemmegivning, har den Betydning, som den, der gaaer ud af den offentlige. Jeg siger, at langt bedre end den bedste Tale heri Salen, langt bedre end det meest udarbejdede Foredrag, er en enkelt mandig Stemme i det afgjørende Dieblik, og den miste vi, om vi give Anledning til, at vi med større Lethed end den § 44 giver os, kan tye til den hemmelige Stemmegivning. Den hemmelige Stemmegivning vil liste sig paa os, jo mere vi troe, at vi trænge til den, fordi vi vide, at det er svært at staae imod i Dieblicket, fordi vi føle, at vi maae see hen til de Forhold, hvori vi forresten bestinde os i Samfundet, og jeg skal ikke nægte, at den Fristelse er jeg saa godt som nogen Anden udsat for, men jo mere vi vide dette, jo mere skulle vi frygte for, at det skal liste sig paa os; og altsaa de Herrer, som have Modbydelighed for den hemmelige Afstemning, de stemme med mig imod den (Hør! Hør ham)! Det er meget sandt, naar det er sagt, at det ikke er for at skjule sig directe, at man vil benytte den hemmelige Stemmegivning, det er meget sandt, det er ikke for at Thingets Mening skal blive skjult, thi den gaaer lige godt ud af Urnen, men det er fordi man vil skjule sin sande Mening i det afgjørende Dieblik. Men det er just i et saadant Dieblik, at Offentligheden behøves; det er just i Bekendelsens Dieblik, det behøves, og det har forundret mig at høre, at det ærede Medlem, som talte fra den anden Side (Clausen), ikke lagde mere Vægt paa Betydningen af Martyrdommen, Betydningen af vor hele religiøse Udvikling. Havde de Mand stemt hemmeligt, istedetfor at stemme offentligt, havde da deres Betydning været saa stor? Man siger, det er ikke et Skalkeskjul, nei, det er sandt, det er ikke et Skalkeskjul, thi Skalken

streges vi over, men Skjulet bliver der, det pieblikkelige Skjul; og naar man siger, at de politiske Tassenpillerier ikke kan lykkes lige saa godt paa den ene Maade som paa den anden, saa tager man fejl. For det maa man vel lægge Mærke til, at medens jeg paa ingen Maade nægter, at der ved den offentlige Stemmegivning kan drives et stort politisk Tassenpillerie, saa kan Spøgefuglen ligesaa let skjult for Alle kaste sin Kugle i Urnen, uden at Nogen veed, at han gjorde saadan Spøg. Naar man erindrer hvilket Brug, der i den franske Forsamling stadigt er gjort af Kugleafstemning, da er det en Grund mere til ikke at bruge den; thi det er vist ikke det, som har udmærket det franske Folk i sine politiske Bevægelser, at de ere gaaet rolig og faste frem til et Folk, som vidste at behandle deres forskjellige vigtige Anliggender, uden hvert Dieblik at give Staten Stød og til Brits for Omvæltninger. Det franske Folk er et stort og mægtigt Folk og især et mægtigt Krigsfolk; men paa den parlamentariske Bane, skjøndt de have givet lysende Exempler, have de dog endnu ikke viist den rette Vej. Det franske Folks hele parlamentariske Form har, efter min dybeste Overbeviisning, og jeg har seet det i lang Tid og i Nærheden, været Marsag til at deres parlamentariske Udvikling indtil denne Dag er saa ringe, og en af deres væsentligste Feil ligger i den hemmelige Stemmeurne, i den spillede deres Intrigue, og det er Intriguen, som er Marsag i deres Ulykke. Der er, efter min inderlige Overbeviisning, 2 dybtliggende Marsager til de Vanstæligheder, Frankrig har havt for at kæmpe sig igjennemmen til at blive en constitutionel Stat, den ene deres hemmelige Stemmegivning, den anden deres Valgcensus. Denne er endnu værre, men den har vi ikke her med at gjøre. Ja, jeg vil ikke forsøge, saa langt som vi nu ere paa Dagen, at gjenneemgaae de øvrige Grunde, der ere givne for den hemmelige Stemmegivning, Jeg troer, at de Par Ord, som er sagte, have været nok til idetmindste at styrke de Mandes Overbeviisning, som kunne have ladet sig rokke i deres Tro. Jeg vil kun tilføie det, at man skal ikke forlange, at kunne være en politisk virkende Mand, uden tillige at være beredt paa at være